

Az írat elektronikus íratról
készített másolat

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

2024 FEBR 06

Ügyszám:

IV/ 0 0 5 1 9 - 0 / 2024

Ügyszám:

102.K.701.385/2023/11.

a Fővárosi Törvényszék útján

az Alkotmánybíróság részére

Budapest

Érkezett:

2024 MÁRC 01.

Érkezés módja

POSTÁN

@

EGYÉB:

Példány:

1

Melléklet:

3

Kezelőiroda:

lu!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK

KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 15.

FÓLAJSTROMSZÁM

KEZDŐÍRATON

Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-írat

Érkezett:

2024 FEBR 16.

PÉLDÁNY:

1. n. úr.

MELLÉKLET:

114. KÖZTÜK: -1

FÓLAJSTROMSZÁM:

102.K.701.385/23.

UTÓÍRATON

1. Alulírott Dr. T. Tóth Balázs ügyvéd

Indítványozó) meghatalmazottjaként a csatolt meghatalmazás alapján eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Fővárosi Törvényszék 102.K.701.385/2023/11. számú jogerős ítéletével szemben

alkotmányjogi panaszt

nyújtok be, amelynek keretében kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági határozat alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-a alapján semmisítse meg azt az Alaptörvény II. cikkének, IV. cikk (1) bekezdésének, XX. cikk (1) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének a sérelme miatt.

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

2. A támadott határozat által lezárt panaszeljáráásban nem vitatott tényállási elemek szerint 2022. július 19-én a rendőrség a végrehajtók kérésére intézkedett egy kilakoltatásnál a [REDACTED] [REDACTED] szám cím alatt. A kilakoltatás ellen a [REDACTED] csoport és más szervezetek [REDACTED] élőláncot szerveztek erőszakmentes polgári engedetlenség keretében az embertelen kilakoltatási gyakorlat elleni tiltakozásul. Hasonlóra az elmúlt évtizedben számos alkalommal került sor hasonló szervezői és aktivista kör közreműködésével és részvételével. Ebben a kérdéses megmozdulásban vett részt az

Sc: 03.10.

Indítványozó, aki az adott napon 10.00 óra körül érkezett a kilakoltatás helyszínére, ahol az aktivisták a saját körben folytatott megbeszélését követően az étlánc kb. 12.30 órára az ingatlan előtt felállt, az Indítványozó részvételével. A rendörök 12.00 körül érkeztek a ház elé, de csak bö fél óra múlva mentek be a házba a végrehajtókkal együtt. Ekkora tehát már állt az étlánc a lakás bejárata előtt kb. 20 aktivistával. Az első pár sor ült és utána kettő sor állt. Először a végrehajtók szólaltak meg, és felszólították az aktivistákat, hogy hagyják el a helyszínt, majd mikor ez nem történt meg, rendöri intézkedést kértek.

3. Ezután a rendörök is felszólították az aktivistákat a helyszín elhagyására, miközben azok skandalásba kezdtek. Egy aktivista ekkor ki is állt az étláncból. Nem sokkal később a rendörök elkezdtek az étlánc felbontását. Egyesével mentek az aktivistákhoz, és ott is beszéltek hozzájuk, ami sokszor nem volt érthető a hangzavar miatt. Ezzel együtt a rendörök egyesével elkezdtek kiemelni az egymásba akaszkodott aktivistákat. Miután a 3. vagy 4. aktivistát kiemelték az első sorból, az Indítványozó előre ült egy hátsóbb sorból (a peranyag részét képező felvételeken jobboldalt látható zöld pólós fiatalember), hogy elől erősítse az étláncot, ahol két tiltakozó közé ült be. Ennek ellenére vele szemben, és nem a sor szélén lévővel szemben folytatták a rendörök az intézkedést, pedig akikkel szemben addig intézkedtek, olyanok voltak, akihez könnyen hozzá lehetett férni, mivel a lánc szélén ültek.

4. Így kezdődött meg a rendöri intézkedés az ekkor már az első sor közepén elhelyezkedő Indítványozóval szemben. Az étlánc alatt végig maszk volt rajta, mivel az akkor éppen emelkedő COVID esetszám miatt úgy érezte, hogy ez a felelős viselkedés, amivel védeni tudja aktivista társait és a rendörök egészségét. Mivel maszk volt rajta és a hangzavar is nagy volt, a rendöri kérdésekre nem válaszolt, hanem csak bólogatott, hogy megértette. Azt tisztán hallotta, hogy őt is felszólították a távozásra, illetve tájékoztatták, hogy testi kényszert fognak vele szemben alkalmazni. Megértette, erre számított is, minden hasonló étláncos tiltakozásnak része, hogy a rendörök testi kényszerrel feszítik szét az aktivisták kezeit, hogy elengedjék egymást. Miután elkezdtek vele szemben testi kényszert alkalmazni, újraindult a skandalás. A rendörök először a szabadon lévő lábait rángatták, de a a kezeit nem tudták kibontani. Természetesen ilyenkor nagy stresszben van az ember és a környezet is hangos volt, ezért azt nem hallotta, hogy mást mondtak-e neki. Egyszer csak azt látta a szeme sarkából, hogy előkerült egy sárga pisztolyszerű tárgy, egy elektromos sokkoló.

5. Az Indítványozó ekkor nagyon megijedt, nem tudta, milyen fájdalomra számíthat és ennek milyen hatása lesz a szervezetére. Figyelmeztetést nem hallott. A jobb vállába kapta a sokkolást. Érzett egy éles fájdalmat, mintha 2-3 darázs megcsípte volna, és közben egy tompább belülről jövő fájdalmat, ami olyan érzés volt, mintha a karját és a felsőteste egy részét egyszerre rázná és görcsölné valami belülről. Nagyot ordított a fájdalomtól. Ez a társait is nagyon megrémítette, egyikük sem látott vagy halott korábban hasonlót, pedig többen nagyon tapasztalt aktivisták és élőláncolók.

6. A sokkoló hatására sikerült a rendőröknek az Indítványozó kezeit szétfeszíteni (vagy ő engedte el a görcs miatt, erre nem emlékszik), és kivitték a házból és a földre rakták. Ott nehezen felállt, majd rögtön igazoltatták a rendőrök, és kérdéseket is feltettek neki. Nemcsak fizikai, hanem mentális sokkban léve nem is emlékszik ma sem a feltett kérdésekre, illetve, hogy mit válaszolt rájuk. Szédült és zsibbadtak a kezei, majd az igazoltatás után rögtön leült, és vizet kért az egyik aktivista társától. Az élőlánc felbontása ezután tovább folytatódott még körülbelül 40-50 percig, mire az összes aktivistát kivitték. Senki mással szemben nem alkalmaztak elektromos sokkolót, megjegyzendő: mindenki azonos „protokoll” szerint vett részt a tiltakozásban és azonos magatartást tanúsított. Végül a rendőrök bejutottak a lakásba és kilakoltatták az egyedülálló anyukát és kislányát. Az Indítványozó egyik aktivistatársa egy sérülése miatt mentőt kért a rendőröktől, akik ki is hívtak egy autót. A mentősök a panaszost is megvizsgálták alaposan és hosszú ideig, elmondásuk szerint még ők sem találkoztak ilyen esettel. Végül arra jutottak, hogy minden egészségügyi paramétere megfelelő.

7. A panaszos aktivista társai egyöntetű véleménye, hogy ennyire erőszakos rendőri intézkedéssel kilakoltatás elleni élőlánc során nem találkoztak az utóbbi bő 10 évben. Mindenki erőszakmentesen ült, sem verbálisan, sem fizikailag nem voltak erőszakosak, támadást senki irányában nem fejtettek ki, passzív ellenállást tanúsítottak, veszélyt nem jelentettek sem az intézkedő rendőrökre, sem másra.

8. A támadott határozat által lezárt panaszeljáráásban vitatott tényállási részletelemek körében az Indítványozó végig fenntartotta és jelen alkotmányjogi panaszában is rögzíti, hogy a vele szemben alkalmazott, Magyarországon eddig tulajdonképpen ismeretlen, erős fájdalmat és sokkot okozó elektromos sokkoló alkalmazása szükségtelen és aránytalan volt az alábbi indokokra tekintettel, nem vitatva, hogy egyéb testi kényszer alkalmazására jogszerűen kerülhetett sor vele szemben:

- a) a rendőrség korábban, 10 éven keresztül számos hasonló koreográfia szerint zajló tiltakozást minden egyes alkalommal fel tudott számolni testi kényszerrel, fájdalom és mentális sokk okozása nélkül;
- b) az adott tiltakozás során senki mással szemben nem alkalmaztak elektromos sokkolót, pedig mindenki azonos magatartást tanúsított, az Indítványozóval szembeni eljárás „specialitásának” semmilyen ésszerű oka nincs, nemhogy szükséges és arányos indoka;
- c) szakmailag értelmetlen volt az Indítványozóval kezdeni az élőfal megbontását, mivel ő két ember között ült. Ha a sor szélén kezdik megbontani a passzív ellenállást, akkor egy keze és két lába szabad, amikor vele szemben testi kényszer alkalmaz a megjelent akár tucatnyi rendőr. Az Indítványozó testsúlya 70 kg körül lehetett az intézkedéskor, a passzív ellenállásának leküzdése mellett semmi nem indokolta a testi kényszeren túlmenő kényszerítő eszköz alkalmazását vele szemben.

b) A megelőző eljárások

9. Az Indítványozó 2022. augusztus 12. napján nyújtott be panaszt a rendőri intézkedéssel szemben. Ezt az I. fokon eljáró szerv, a BRFK. XV. kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének 01150-105/8-17/2022.RP számú. 2022. november 18. napján hozott határozatával elutasította. A 2022. december 6. napján kelt és 2022. december 7. napján benyújtott fellebbezés alapján a másodfokú szerv felügyeleti eljárást folytatott le, és 01000-105/1293-2/2022.RP. szám alatt 2023. február 14. napján hozott határozatával az I. fokon eljáró szerv vezetőjének határozatát helybenhagyta. Az Indítványozó e döntés ellen törvényes határidőben közigazgatási pert indított.

10. Az Indítványozó keresetében a támadott közigazgatási határozat érdemi jogszabálysértő jellegét kifogásolta, mivel az alperes közigazgatási szerv nem állapította meg az elektromos sokkoló alkalmazásának jogszabálysértő jellegét, ami sérti a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 15. § (1) és (2) bekezdésében rögzített szükségesség-arányosság követelményét. A kereset emellett azon is alapult, hogy a közigazgatási tevékenység számos további eljárási szabálysértést tartalmazott.

11. Az intézkedés érdemére vonatkozó kereseti érvelés a 8. pontban bemutatott tényeken alapult. E körben kiemelés érdemel a kereset 1.6. pontjában részletesen kifejtett azon hivatkozás, hogy sem az I. fokú eljárásban hozott határozat, sem a közigazgatási perben

támadott II. fokú határozat nem ad rá észszerű és logikus választ, hogy miért a csoport közepén levő személlyel szemben intézkedtek, mivel „[a]z Rtv. szerinti panaszjog nem tartalmaz rendelkezést arra nézve, hogy sorrendben a tömeg tagjaival szemben kivel kell intézkedést kezdeményezni”, ezért a panasz elbírálásától ebben a tekintetben az eljáró közigazgatási szervek „eltekintettek”. Ezáltal a panaszeljáráásban egy, az intézkedés jogszerűségének és arányosságának értékelése szempontjából kiemelt jelentőségű körülmény vizsgálata maradt el.

12. A Fővárosi Törvényszék a jelen alkotmányjogi panasszal támadott, az Indítványozóval – jogi képviselője útján – 2023. december 20-án közölt ítéletével az Indítványozó keresetét elutasította. A támadott határozat indokolásának [51]-[54] bekezdéseiben rögzíti az ügy érdemét, azaz az intézkedés jogszerűségét érintő elutasítási indokokat. Ezek röviden úgy foglalhatók össze, hogy a jelen alkotmányjogi panasz 8. pont a) és c) alpontja alatti kifogások, azaz az élláncok felszámolásának rendőri gyakorlatával ellentétes, és a konkrét esetben alkalmazott észszerűtlen, az eljárást kifejezetten megnehezítő intézkedési sorrend a törvényszék – a rendőrségével egyező – álláspontja szerint azért nem voltak a közigazgatási perben sem vizsgálhatók, mert „*ezzel összefüggő jogszabályi rendelkezés hiányában e kifogásoknak nincs alapja*”, illetve azok esetében az Indítványozó „*nem tudott olyan jogszabályt megjelölni, amit a vele szemben intézkedők megsértettek volna*” {[51] bekezdés}. Az intézkedésnek az adott intézkedéssorozaton belüli aránytalanságával kapcsolatos indítványozói érvelést pedig ugyan formai alapon nem minősítette elbírálhatatlannak a törvényszék, azonban annak tekintetében egyrészt a kereset által érintett körben mindenben megfelelőnek tartja az eljáró közigazgatási szerv érvelését, másrészt az intézkedési sorrend tekintetében sajátjaként elismétli azt a rendőrségi álláspontot, hogy az Rtv. szerinti panaszjog az intézkedési sorrend kifogásolására nem terjed ki, illetve ebben a körben is hivatkozik arra, hogy az Indítványozó „*az intézkedéstaktika jogszerűtlenségére vonatkozóan jogszabályhelyet nem jelölt meg, azt jogi indokokkal nem támasztotta alá*” {[54] bekezdés}.

13. A támadott határozat tehát az Indítványozó által az intézkedésnek az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésében rögzített – alapjogkorlátozásról lévén szó az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti mérlegelést konkretizáló – szükségesség-arányosság követelményt egy ezek sérelmére alapozott kereset tekintetében egyáltalán nem vizsgálta érdemben, mivel úgy látta, hogy ezen, Rtv. szerinti követelmények önmagukban nem, csak egyéb tételes jogi normák – „*ezzel összefüggő jogszabályi rendelkezés*”, „*anyagi jogi jogszabályi rendelkezés*”, „*jogszabályhely*”

– megsértése esetén lennének vizsgálándók. Az Indítványozó viszont nem azért nem hívott fel az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésén túl megsértett jogszabályt, mert figyelmetlen volt, hanem mert ilyen jogszabály a konkrét ügyre vonatkozóan nincsen. Az Rtv. 49. § (1) bekezdése az elektromos sokkoló alkalmazásának két lehetséges esetét – támadás elhárítása és az ellenszegülés megtörése – rögzíti, míg a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendeletben (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) kizárólag a 42. § (5) és (7) bekezdésben szerepel két, amúgy az arányossági követelményből egyértelműen következő alkalmazási garancia (általában végtagon kell sokkolni, illetve az ellenállás leküzdése után nem szabad tovább sokkolni). A támadott határozatból tehát a jogszabályok tartalmával összevetve az következik, hogy az elektromos sokkoló alkalmazása minden olyan esetben jogszerű, amelyekben e kevés tételes rendelkezés nem sérült, az intézkedés alá volt személynek – jelen esetben az Indítványozónak – pedig sem a panaszeljáráásban, sem az azt követő közigazgatási perben nincs lehetősége arra, hogy az intézkedés aránytalansága miatt a Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésének megsértését kérelmére kivizsgálják, illetve az aránytalan intézkedés törvénysértő voltát megállapítsák.

14. Az Indítványozó végül utal arra, hogy a támadott határozat indokolása [51] bekezdésének utolsó mondata a Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdés b) pontjával ellentétes, és ezért jogszabályellenes hivatkozásnak minősítette azt, hogy a kereset – többek közt – az Indítványozó ellenállásának passzív jellegére hivatkozott az intézkedés aránytalansága mellett érvelve. Ez azonban a törvényszék és az ügyben eljáró közigazgatási szervek téves jogértelmezésén alapul, hiszen a Szolgálati Szabályzat felhívott rendelkezésében definiált aktív ellenszegülés fogalmat az Rtv. egyáltalán nem alkalmazza, a Szolgálati Szabályzat pedig nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely az aktív ellenszegülés esetében lehetővé tenné, illetve csak a kizárólag passzív ellenszegülés esetén tiltaná az sokkoló alkalmazását. Ezzel szemben az Rtv. 49. § (1) bekezdés b) pontja általában a rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülés esetén teszi lehetővé az elektromos sokkoló alkalmazását. Az arányosság mérlegelése így bizonyosan nem merülhet alkotmányosan ki abban, hogy egy támadólag fel nem lépő, nyilvánvalóan más, kevésbé korlátozó intézkedéssel is leküzdhető ellenállást tanúsító személy önként elengedi-e az előlancban a másik tiltakozó kezét vagy sem.

b) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

15. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje az Abtv. 30. § alapján a sérelmezett döntés kézbesítésétől, illetve a döntésről való tudomásszerzéstől számított hatvan nap. Az Indítványozó jogi képviselőjével a támadott határozatot 2023. december 19-én elektronikus úton minősül közöltnek. Ennek alapján a határidő megtartottnak minősül.

c) Az indítványozó érintettségének bemutatása

16. Az Indítványozó a közigazgatási per felperese [Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pont], az alapul fekvő panasz eljárás panaszosa és az ezek tárgyát képező intézkedés tekintetében az intézkedés alá vont személy, ezért a perben elbírált jogait az ítélet értelemszerűen érinti. Mindennek alapján egyértelmű, hogy az Indítványozó érintettnek minősül az indítványban felhívott alapjogai tekintetében.

d) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

17. Az indítványban alább felhívott alapjogok – az emberi méltósághoz való jog, a személyi szabadság, a testi és lelki egészséghez való jog, valamint a tisztességes bírósági eljáráshoz és a hatósági döntések bírói felülvizsgálatához való jog – sérelme közvetlenül kapcsolódik a támadott döntés érdemi tartalmához, azaz annak kimondásához, hogy az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésének sérelme más jogszabályi rendelkezések megsértése hiányában nem vezethet az elektromos sokkoló alkalmazása törvénytörő és aránytalan alkalmazásának megállapításához.

e) Annak bemutatása, hogy az alkotmányjogi panasz esetében az Ügyrend 32. § (3) bekezdésében foglalt eset nem áll fenn

18. Az Indítványozó az alkotmányjogi panasznak az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozata 32. § (3) bekezdése szerinti vizsgálatának elősegítése érdekében nyilatkozik, hogy a támadott határozattal szemben a Kúriához felülvizsgálati kérelmet nem nyújtott be.

II. Az indítvány érdemi indokolása

a) Az emberi méltósághoz, a személyi szabadsághoz és a testi és lelki egészséghez való jog megsértésével kapcsolatos érvelés

19. Az Alkotmánybíróság már a 75/1995. (XII.21.) AB határozatában – e jog általános személyiségi jogi jellegéből és a szintén belőle fakadó önrendelkezési joggal való szoros kapcsolatából kiindulva – kimondta, hogy az emberi méltósághoz való jog „*magában foglalja [...] a személy testi integritásához fűződő alapjogot is*” (ABH, 1995, 376, 381.). Értelemszerűen általában a fizikai kényszer alkalmazása, illetve különösen az Rtv. 49. § szerinti, az intézkedés alá volt személlyel szembeni, szükségszerűen fájdalmat okozó és ezzel akaratának megtörését szolgáló rendőri intézkedések alkalmazása a testi integritáshoz való jog, és így ezen részjogosultság tekintetében az Alaptörvény II. cikke által kiemelt alkotmányos védelemben részesített emberi méltósághoz való jog korlátozásával jár. Ugyanakkor a sokkoló alkalmazása az emberi méltóságot közvetlenül is érinti, hiszen a lesokkolt személy kiszolgáltatott, elesett helyzetbe kerül, ami az Indítványozó esetében több tucat ember szeme láttára történt meg. Ezen alapjog korlátozása pedig alkotmányosan kizárólag az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének megfelelően, az Rtv. szerinti garanciákat, kiemelten az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdését megtartva történhet.

20. Az elektromos sokkoló alkalmazása jelen ügyben értelemszerűen Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdése által elismert személyi szabadság szükségképpen korlátozását is megvalósította, hiszen a sokkolt személyt öntudatlan állapotba ennek alkalmazásával hozva távolították el a tiltakozás helyszínéről. „*Az Alkotmánybíróság rámutat: alkotmányos cél elérése érdekében a személyi szabadság szükséges és ezen túlmenően arányos törvényi korlátozására általában akkor kerülhet sor, ha azt a korlátozással érintett személy jogsértő magatartása vagy cselekménye, illetőleg kényszerítő ok vagy nyomós közérdek alátámasztja, illetve indokolja. Ilyen feltételek hiányában az Alkotmánybíróság az alapjog korlátozását általában alkotmányellenesnek minősíti.*” [13/2003. (IV. 9.) AB határozat, ABH 2003, 430.]

22. Végül szintén korlátozza az elektromos sokkoló alkalmazása az azt elszenvedő személy testi és lelki egészséghez való, az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdése által védett jogát, mivel ez az eszköz jellegéből fakadóan, az egyénnek az elektromos sokkhatásra adott reakciójától mint bizonytalansági tényezőtől is függő, de sosem enyhe testi fájdalmat, valamint sérülés vagy

más egészségkárosodás kockázatát, illetve lelki megrázkódtatást okoz, ami még a legjobb esetben is a testi és lelki egészség sérülésének közvetlen veszélyével és a tényleges sérelemnek a leggondosabb rendőri eljárás mellett sem kizárható lehetőségével jár.

23. Mindezek alapján tehát mindhárom felhívott, személyiségi jogi jellegű alapjogokat elismerő alaptörvényi rendelkezés alapján csak az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén, az alapjogkorlátozást megalapozó másik alapjoggal vagy alkotmányos értékkel alátámasztott korlátozási céllal arányos intézkedéssel lett volna alkotmányos az Indítványozóval szemben az elektromos sokkoló alkalmazása. Ugyanakkor jelen ügyben az arányossági feltétel nemcsak, hogy nem teljesült a jelen alkotmányjogi panasz 8. és 13-14. bekezdésekben részletesen bemutatott körülmények miatt, de az intézkedés arányosságának vizsgálata a közigazgatási hatóságok és az eljáró bíróság által el is maradt.

24. *„A rendőri intézkedéseket és kényszerítő eszközöket, állami közhatalmat gyakorló, államigazgatási ügy intézésére feljogosított szerv alkalmazza, közte és az intézkedés (kényszerítés) alanya között – annak minden jellemzőjével rendelkező – közigazgatási jogviszony jön létre. Közigazgatási perben a közigazgatási cselekmény törvényességét a bíróság vizsgálja. A bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük.”* [3452/2021. (XI. 3.) AB határozat, Indokolás, [28] bekezdés] Az Alkotmánybíróság gyakorlata egyértelmű abban a tekintetben, hogy az ilyen eljárások alkotmányossági kontrollja során kiemelt a szerepe annak, hogy az eljáró bíróság(ok) figyelembe vették-e, feltárták-e az intézkedés alapjogi vonatkozásait. Mivel erre jelen ügyben egyáltalán nem került sor, ezért álláspontom szerint a támadott döntésnek az Alaptörvény II. cikkébe, IV. cikk (1) bekezdésébe és XX. cikk (1) bekezdésébe ütközése az intézkedés arányossága kérdésében való állásfoglalás nélkül is megállapítható.

b) A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére vonatkozó érvelés

25. Az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy a tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvények rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy

lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]}.

26. A tisztességes eljárás (fair trial) az Alkotmánybíróság szerint *„olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.”* [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján meghatározhatók a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljárásnak az is része, hogy az eljárásban biztosítva legyen a hatékony bírói jogvédelem [7/2013. (III. 1.) AB határozat, 3046/2019. (III. 14.) AB határozat].

27. Álláspontom szerint a fenti követelményeket, és így az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését a támadott törvényszéki döntés azért sértette meg, mert az a hatékony bírói jogvédelem követelményével ellentétes. Az eljárásban az alapjogi vonatkozásoknak – a 3452/2021. (XI. 3.) AB határozatban is elvárt – vizsgálata semmilyen módon nem jelent meg. A formailag a kereset által fel nem hívott tételes jogszabálysértésekre alapozott keresetelutasítás tartalma szerint az alapjogkorlátozás arányossága felülvizsgálatának, így az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése végrehajtásának elmaradásához vezetett, ahogyan ezt jelen indítvány 13. bekezdésében hosszabban is bemutattuk.

c) A közigazgatási hatósági döntés bírósági felülvizsgálatához való jog sérelme

27. A támadott ítélet közigazgatási perben hozott ítélet, így a hatékony bírói jogvédelemhez való jog sérelme egyben arra is vezetett, hogy a közigazgatási határozat tartalmi felülvizsgálata, a konkrét ügyben a közigazgatási tevékenység jogszerűségének törvényességi felülvizsgálata is elmaradt az előző alpontban leírt módon. Ezért a támadott határozat az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított, közigazgatási hatósági döntés bírósági felülvizsgálatához való alapjogot is sérti.

28. Az indítványozó az indítvány közzététele tekintetében az Abtv. 57. § (1a) bekezdése szerinti hozzájáruló nyilatkozatot nem tesz.

Budapest, 2024. február 15.

Tisztelettel,

.....
dr. T. Tóth Balázs